

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.800/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Egeli Zsolt ügyvéd (Szerencs, Rákóczi u. 46.) által képviselt felperes nevében.) lakos felperesnek, a Dr. Molnár Tamás ügyvéd (Nyíregyháza, Dózsa u. 2. I/7.) által képviselt alperes neve(székhelye.) alperes ellen fegyelmi határozat megsemmisítése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6. P. 21.561/2009/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2.000 (Kettőezer) forint általános forgalmi adót tartalmazó 12.000 (Tizenkettőezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes az alperes tagja volt.

A alperes neve hatályos fegyelmi szabályzata II. fejezete első része a „fegyelmi vétségek” címszó alatt egyebek mellett a 3. § 1/d pontja szerint megállapítja, hogy „fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság tagjait, testületeit, a testületek tagjait alaptalanul megvádolja, etikátlan, intrikus magatartásával a vadásztársaság hírnevét csorbítja”.

A II. fejezet „fegyelmi büntetések” címszó alatti részében a 4. § 1/e pontja szerint fegyelmi büntetés lehet a vadászati jog 6 hónaptól 2 évig terjedő felfüggesztése, míg f) pontja szerint a kizárás.

A fegyelmi szabályzat III. fejezete 5. §-a szerint a vadászati fegyelmi szervek a következők:

- a) a vadásztársaság fegyelmi bizottsága,
- b) a vadásztársaság közgyűlése

A IV. fejezet taglalja a fegyelmi eljárás szabályait.

A 10. § 2. pontja szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaságnál a vadásztársaság elnöke, az elnök ellen a fegyelmi eljárást a közgyűlés rendeli el.

A 20. § 1. pontja úgy szól, hogy „a fegyelmi bizottság határozata ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezni lehet a vadásztársaság közgyűléséhez. Fellebbezhet az eljárás alá vont vadász és az eljárás megindítására jogosult személy is”.

A 24. § 1. pontja értelmében a közgyűlés az első fokon kiszabott fegyelmi büntetést enyhítheti, vagy súlyosbíthatja. A fegyelmi büntetés azonban nem súlyosbítható, ha csak a fegyelmi vétséget elkövető jelentett be fellebbezést.

A 25. § 1. pontja kimondja, hogy a közgyűlés határozatát 15 napon belül írásba kell foglalni, és az érdekelteket a határozat egy példányának megküldésével értesíteni kell. Az írásba foglalt határozatot a közgyűlés elnöke írja alá.

A 28. § 1. pontja akként rendelkezik, hogy a jogerős fegyelmi határozatot - amennyiben az törvénysértő - a vadásztársaság bármely tagja a tudomására jutástól számított 30 napon belül a bíróság előtt megtámadhatja.

2009. január 15-én kelt levelében a felperes bejelentette a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatósága Vadászati és Halászati Osztályánál, hogy 2009. január 15-én a vadásztársaság tagjai szabálytalan társas nagyvad vadászatot folytattak. (Utóbb a közigazgatási szerv 2009. február 13-án kelt határozatával a közigazgatási eljárást megszüntette, megállapítva, hogy a társas vadászat szabályszerűen zajlott le.)

2009. január 15-én a vadásztársaság elnöke értesítette a felperest, hogy az alaptalan feljelentésére tekintettel - melyben a vadásztársaságot rossz színben tüntette fel a hatóságok előtt, - ellene fegyelmi eljárást kezdeményez.

2009. január 20-án a fegyelmi bizottság elnöke a fegyelmi tárgyalást 2009. január 30-ára kitűzte.

A vadásztársaság fegyelmi bizottsága az e napon hozott, szám nélküli határozatában megállapította, hogy a felperes elkövette a fegyelmi szabályzat 3. § 1/d pontja szerinti fegyelmi vétséget, ezért vele szemben kiszabott fegyelmi büntetésében a felperes vadászati jogát 2010. február 28-ig felfüggesztette.

A határozat kézbesítése után azzal szemben mind a felperes, mind a vadásztársaság elnöke fellebbezést nyújtott be.

2009. március 15-én tartott közgyűlésen - melyen 27 személy vett részt a felperessel együtt - a közgyűlés, mint másodfokú fegyelmi szerv szám nélküli határozatában az elsőfokú fegyelmi határozatot megváltoztatta, és a felperessel szemben kizárás fegyelmi büntetést szabott ki. A jelenlévők közül 19-en szavaztak a kizárásra, 6-an a fegyelmi büntetés eltörlésére, míg 2 személy érvénytelen szavazatot adott le.

A másodfokú fegyelmi határozatról a vadásztársaság a felperest is értesítette.

2009. április 20-án kelt és az elsőfokú bírósághoz április 22-én érkezett keresetlevelében a felperes kérte, hogy a bíróság a vadásztársaság vele szemben hozott fegyelmi határozatát semmisítse meg. Arra hivatkozott, hogy a fegyelmi szabályzat 24. § 1. pontját megsértette a közgyűlés a másodfokú fegyelmi határozat meghozatalakor, mert az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben a vadásztársaság elnöke fellebbezést nem nyújtott be, ezért az elsőfokú fegyelmi határozatot a közgyűlés nem súlyosbíthatta volna. Az eljárás során hivatkozott arra is, hogy a közigazgatási szervhez benyújtott bejelentése közérdekű bejelentésnek minősül, mellyel a terhére rótt fegyelmi vétséget nem követte el.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a felperes keresetlevelét a jogszabály által biztosított határidőn túl nyújtotta be. Vitatta, hogy a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás során az alperes a fegyelmi eljárás szabályait megsértette, állította, hogy az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben a vadásztársaság elnöke is nyújtott be fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 20.000 Ft perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetét határidőn belül terjesztette-e elő. Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 10. § (1) bekezdésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát a szervezet tagja a tudomására jutástól számított 30 napon belül támadhatja meg bíróság előtt. A „tudomásra jutás” a határozat meghozatalának, illetve szövegének, valamint indokolásának a megismerését is jelenti, és a másodfokú fegyelmi határozat csak annak írásba foglalását, s a felperes részére való kézbesítését követően vált a felperes számára megismerhetővé, melyhez képest a keresetét határidőn belül nyújtotta be.

Megállapította ugyanakkor, hogy az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben a vadásztársaság elnöke is nyújtott be fellebbezést, melyből következően nem volt törvénysértő a másodfokú fegyelmi szerv elsőfokú fegyelmi büntetést súlyosító határozata.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, keresetének megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, s a megyei bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását, továbbá az alperes költségben való marasztalását kérte. Kifogásolta, hogy a 2009. március 15-i közgyűlésen nem kérték ki véleményét arról, hogy a vadásztársaság elnökének fellebbezését határidőben benyújtottként elismeri-e. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság ítélete csak a keresetlevélben megfogalmazott szabálysértésre terjedt ki, s nem taglalta, hogy a per során tett bejelentésében vitatta, hogy a terhére rótt cselekmény megvalósítja-e a fegyelmi vétséget, mely miatt vele szemben fegyelmi büntetést szabtak ki.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és a felperes fellebbezési eljárási költségben való marasztalását indítványozta.

A fellebbezés alaptalan.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése kimondja, hogy a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag - a tudomására jutástól számított 30 napon belül - a bíróság előtt megtámadhatja.

Egységes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a 30 napos határidő a tudomásra jutástól számít. A fegyelmi határozat megtámadásánál a határozat tudomásra jutása nem feltétlenül esik egybe a határozat kézbesítésével. (BH. 2001. évi 92. jogeset.) A társadalmi szervezet határozatának megtámadására biztosított 30 napos határidő a tudomásra jutástól számít, függetlenül attól, hogy a határozat törvénysértő voltát a tag mikor ismerte fel. (BH. 1997. évi 419. jogeset.) Az Etv. egyértelműen „tudomásra jutásról” rendelkezik, s ez alatt maga a döntés értendő, függetlenül attól, hogy annak indokait, az esetleges jogorvoslatról való kioktatást az érintett mikor ismerte meg. A megtámadás határideje szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a határozatot indokolták-e vagy sem, és nincs olyan szabály, hogy a határozat indokolásának elmaradása esetén a megtámadási határidő az Etv. 10. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően alakul. (Legfelsőbb Bíróság Kpkf. I. 27.423/1996.)

A per iratai alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes a vele szemben hozott másodfokú fegyelmi határozatról a 2009. március 15-i közgyűlésen értesült. Bár a felperes 4/F/1 sorszám alatt csatolt nyilatkozata szerint „a közgyűlést ott hagyta”, a közgyűlés jegyzőkönyvéből megállapítható, hogy azon 27 fő vett részt, - köztük a felperes is - a felperessel szembeni fegyelmi határozat meghozatalakor a szavazatszámiláló bizottság 27 szavazatot számlált. A határozat meghozatalakor, kihirdetésekor tehát a felperes is jelen volt, a határozatról tudomást szerzett.

Ebből következően a határozat megsemmisítése iránti keresetlevelét 2009. március 15-től számított 30 napon belül kellett volna előterjeszteni, ám e határidőt nem vitásan elmulasztotta, keresetlevele 2009. április 20-án kelt, s az a bírósághoz 2009. április 22-én érkezett.

A Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári Jogegységi Határozata szerint „a keresetlevél késedelmes benyújtása esetén, ha a keresetlevél előterjesztésére megállapított határidő - jogszabály kifejezett rendelkezése folytán - jogvesztő, vagy a mulasztás kimentésére előírt igazolással (Pp. 107-110. §) a fél nem él, illetőleg az aaptalan, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül hivatalból el kell utasítani (Pp. 130. § (1) bekezdés h) pont), ennek elmaradása esetén a pert meg kell szüntetni (Pp. 157. § a) pont).

Ha a keresetlevél késedelmes benyújtása nem vezet jogvesztésre, és a jogszabály a mulasztás orvoslására nem ír elő igazolást, a mulasztás jogkövetkezményéről az ellenérdekű fél elévülési kifogása alapján az ügy érdemében hozott ítéletben kell döntení.

Az Etv. 10. § (1) bekezdése szerinti 30 napos határidő anyagi jogi határidő, ám nem jogvesztő, ebből következően elévülési jellegű. Így amennyiben a jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés következményét, a mulasztás kimenthető.

Ha a jogszabály a keresetindítási határidő elmulasztásának kimentésére az igazolást írja el (például a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXIII. törvény 59. §-a), a Pp. 107-110. §-a rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez a határidő anyagi jogi jellegén nem változtat.

Amennyiben a jogszabály a mulasztás kimentésére nem az elévülés kimentésénél szigorúbb feltételekkel előterjeszthető igazolást írja elő, a határidő elévülését a bíróság hivatalból nem állapíthatja meg; a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának nincs helye. Az alperes elévülési kifogása esetén az elévülés számítására a Ptk. 326-327. §-ában írt szabályokat kell alkalmazni, s ha az elévülési kifogás alapos, a határidő elmulasztásának következményeit az ügy érdemében hozott ítéletben kell levonni.

A perbeli esetben az alperes érdemi ellenkérelme első részében, tartalma szerint elévülési kifogást nyújtott be, hivatkozva arra, hogy a felperes a keresetlevelét a jogszabályban előírt határidőn túl terjesztette elő.

Az ítélet tábla az előzőekben kifejtettek szerint megállapította, hogy a felperes valóban elmulasztotta az Etv. 10. § (1) bekezdésében írt határidőt, ugyanis az a Ptk. 326. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú fegyelmi határozat meghozatalakor kezdődött, s a keresetlevél előterjesztésekor már eltelt. A Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében pedig elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a fenti indokolásbeli helyesbítéssel a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alperes részére fellebbezési eljárási költség megtérítésére. E címen az alperes képviselőjének munkadíját számolta el az ítélőtábla, annak összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, illetve 4/A § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

D e b r e c e n, 2010. január hó 12.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán sk. előadó bíró, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő